

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ เรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Simpson's Practical Skills Teaching Model with Local Learning Materials to Develop Grade 6 Students' Learning Achievement and Practical Skills of Thai Flower Garland Making

เสาวลักษณ์ ผุดแป้น^{1*}, ชัชวีร์ แก้วมณี² และพัศเบศรณ์ เวชวิริยะสกุล³

Saowalug Putpan^{1*}, Chatchawi Kaeomani² and Phatsarabet Watwiriyaakun³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University.

² ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Ph.D., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Assistant Professor, Ph.D., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University.

*Corresponding author, E-mail: Saowalugputpan2538@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น 2) เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องการร้อยมาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติเรื่องการร้อยมาลัย 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งยางเปล ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมป์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทักษะปฏิบัติเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมป์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น อยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมป์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องการร้อยมาลัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.40)

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน, สื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare academic achievement of Thai Flower Garland Making to Develop Grade 6 student's before and after use to Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials. 2) to study the practical skills of Thai Flower Garland Making to Develop Grade 6 student's that has been tearneed according to Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials. 3) to study the student's after applying Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials on Thai Flower Garland Making.

The instrument consisted of 1) Lesson plans using Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials 2) an achievement learning test 3) Practice Skills Assessment form Thai Flower Garland Making and 4) a student's satisfaction questionnaire. The samples were 17 grade 6 students of Thungyangplay school of 2021 academic year. Statistics used for analyzing data were: mean ($\bar{X}$) standard deviation (S.D.) and t-test dependent.

The results of the study were as the following

1) The Achievement of Thai Flower Garland Making to Develop Grade 6 student's before and after use to Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials of post-test higher than pre-test at .01 level.

2) The practical skills of Thai Flower Garland Making to Develop Grade 6 student's that has been tearneed according to Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials at a good level.

3) The student's after applying Simpson's Practical Skills Teaching Model whit Local Learning Materials on Thai Flower Garland Making was at a high level ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.40)

Keywords: Simpson's Practical Skills Teaching Model, Local Learning Materials

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลให้เกิดความเจริญด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีต่าง ๆ ของโลกอย่างรวดเร็ว ทำให้การส่งและรับข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างฉับไว และทั่วถึงจนเรียกได้ว่าเป็นโลกไร้พรมแดน ซึ่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลดังกล่าว การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนต้องมีทักษะการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลายประการหลายด้าน เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 มียุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยมีหลักการที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ให้คนทุกกลุ่ม ทุกวัย สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ องค์กรความรู้ที่หลากหลายทั้งที่เป็นวัฒนธรรมภูมิปัญญา และองค์ความรู้ใหม่ที่มีการพัฒนา 3 ด้านคือ ด้านแรก สร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มินิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก ส่งเสริมการเรียนรู้ ร่วมกันของคนต่างวัยควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ด้านที่สอง ส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมีการศึกษาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ยืดหยุ่น หลากหลาย มีระบบเทียบโอนความรู้ประสบการณ์ มีการพัฒนาบทเรียนผ่านทางเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต และด้านที่สามสนับสนุนการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้าง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาในระดับท้องถิ่น ชุมชน ประเทศ พัฒนาเปิดโอกาสให้ประชาชน ชุมชนได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ พัฒนาองค์ความรู้ของท้องถิ่นทั้งจากผู้รู้ปราชญ์ชาวบ้าน จัดให้มีการวิจัยเชิงประจักษ์ของชุมชนการจัดการองค์ความรู้ในชุมชน อย่างเป็นระบบสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การพัฒนาคนทุกคนอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะเยาวชนและประชาชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน จึงเอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่โดยการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ฉบับที่ 12 (พุทธศักราช 2560-2564) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความต้องการ เรียนรู้ชีวิตจริง และนำไปเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต โดยอาศัยทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย ตลอดจนใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้มีค่าที่สุด นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นประโยชน์ และมีคุณค่า ส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและชุมชนขึ้นได้ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของสังคมแต่ละท้องถิ่น เป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาตัวบุคคล ครอบครัวและชุมชน ซึ่งการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับจุดเด่นของ

ชุมชนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะความชำนาญในการทำงาน ทำให้เกิดความภูมิใจและรักษา ภูมิปัญญาไทยเอาไว้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลัง ของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และมีทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษา ตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนทุ่งยางเปล ต.พนมวัง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง ด้านการจัดการ การเรียนการสอนกับสภาพท้องถิ่นที่ผ่านมายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา กล่าวคือ เห็นได้จากการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ. 2560) ได้เข้าประเมินโรงเรียน ซึ่งได้เสนอแนะโรงเรียนว่าในชุมชนโรงเรียนทุ่งยางเปลมีจุดเด่น ในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ที่สามารถนำมาพัฒนาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน ควรสรรหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสอนเรื่องอาชีพหรืออาจจัดทำเป็นสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นและจัดการเรียน การสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา พบว่ารูปแบบ การเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (ทีศนา แชมมณี 2560 อ้างอิงจาก Simpson, 1972) กล่าวว่า ทักษะเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางกายของผู้เรียน เป็นความสามารถในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อหรือร่างกาย ในการทำงานที่มีความซับซ้อน และต้องอาศัยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อหลายส่วน การทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นได้จากการสั่งงาน ของสมองซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญการ และ ความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความเร็ว หรือความราบรื่นในการจัดการผู้เรียนจะสามารถกระทำหรือแสดงออกอย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ ในสิ่งที่ ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และความอดทนให้เกิดขึ้นในตัว ผู้เรียนด้วย

ประเภทของแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ด้านที่ 1 การจัดกิจกรรม ได้แก่ การเรียนรู้ จากภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของชุมชน เป็นแหล่งวิทยาการที่มี คุณค่าต่อบุคคลและสังคมอย่างยิ่ง ภูมิปัญญาชาวบ้านประกอบด้วยภูมิปัญญาของผู้รู้ วัฒนธรรมและ ความรู้ของชุมชน ซึ่งได้รับการสั่งสมและถ่ายทอดสืบต่อมา การเรียนรู้จากประสบการณ์ของกลุ่มอาชีพ การเรียนรู้จากพ่อแม่สอนลูก ด้านที่ 2 การบริการ ได้แก่ การให้บริการที่อ่านหนังสือ/ชุมชน ศูนย์การ

เรียนรู้ อินเตอร์เน็ต นิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุดชุมชน และหน่วยภาพยนตร์เคลื่อนที่ (วีรเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, 2545)

จากการศึกษาสภาพท้องถิ่นของตำบลพนมวัง อำเภอกวนขน จังหวัดพัทลุง พบว่าเป็นชุมชนที่มีศักยภาพด้านการร้อยมาลัย การปลูกดอกไม้เพื่อจำหน่าย เช่น ดอกกรัก ดอกพุท ดอกดาวเรือง ดอกจำปี ดอกจำปา เตยหอม ชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่ยึดอาชีพร้อยมาลัยเป็นอาชีพหลักกันมานานจากรุ่นพ่อแม่สู่รุ่นลูกหลาน แต่เนื่องจากปัจจุบันเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล เด็ก ๆ รุ่นใหม่เริ่มหางานหาเงินไม่ใส่ใจในอาชีพของผู้ปกครองและการร้อยมาลัย เพราะเป็นงานที่ต้องใช้สมาธิเป็นอย่างมาก มีความประณีตและใช้เวลานาน ซึ่งเด็ก ๆ ในปัจจุบันขาดทักษะเหล่านี้ไป ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นโทรศัพท์และเกมส์ ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเห็นได้จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563 ร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาศิลปะในระดับ 3 ขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เท่ากับ 52.94

โรงเรียนทุ่งยางเปล ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งของสังคมที่ต้องระดมทรัพยากรมาช่วยกันจัดการศึกษา โดยดึงศักยภาพของชุมชนที่มีอยู่มาแบ่งปันช่วยเหลือกันจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ โดยการนำสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยเฉพาะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการร้อยมาลัย ทำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจท้องถิ่น เกิดความรักความผูกพันและมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ดังนั้นความจำเป็นข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์นำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชมพืชนร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ เรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการร้อยมาลัย เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการร้อยมาลัย และสานต่องานของท้องถิ่นที่มีอยู่ ให้กับคนรุ่นหลังมีความภาคภูมิใจในบรรพบุรุษและถิ่นกำเนิดของตนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชมพืชนร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชมพืชนร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชมพืชนร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องการร้อยมาลัย

นิยามศัพท์

เพื่อให้เข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ดังนี้

1. การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชีพจร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง การร้อยมาลัย หมายถึง การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติการร้อยมาลัย โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 7 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำโดยการดูรูปภาพ

ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อมร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นขั้นการให้ผู้เรียนปรับตัวให้พร้อมการทำงานโดยการชมวิดีโอ และรับความรู้จากครูภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องการร้อยมาลัย

ขั้นที่ 3 ขั้นการสนองตอบภายใต้การรับรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รับรู้ในส่วนของเนื้อหาอุปกรณ์ในการร้อยมาลัย ขั้นตอนในการร้อยมาลัย และผังแบบในการร้อยมาลัย

ขั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระมือทำงานกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการร้อยมาลัยด้วยตัวเอง โดยการดูผู้สอนเป็นแบบอย่าง

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทั้งหมด

ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ผู้สอนเสนอแนะ ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ขั้นที่ 7 ขั้นการคิดริเริ่ม เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ต่อยอดเป็นอย่างอื่น

2. สื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง ครูภูมิปัญญาที่มีความรู้ในเรื่องการร้อยมาลัย

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการร้อยมาลัย หมายถึง คะแนนด้านความรู้ความเข้าใจของนักเรียนซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

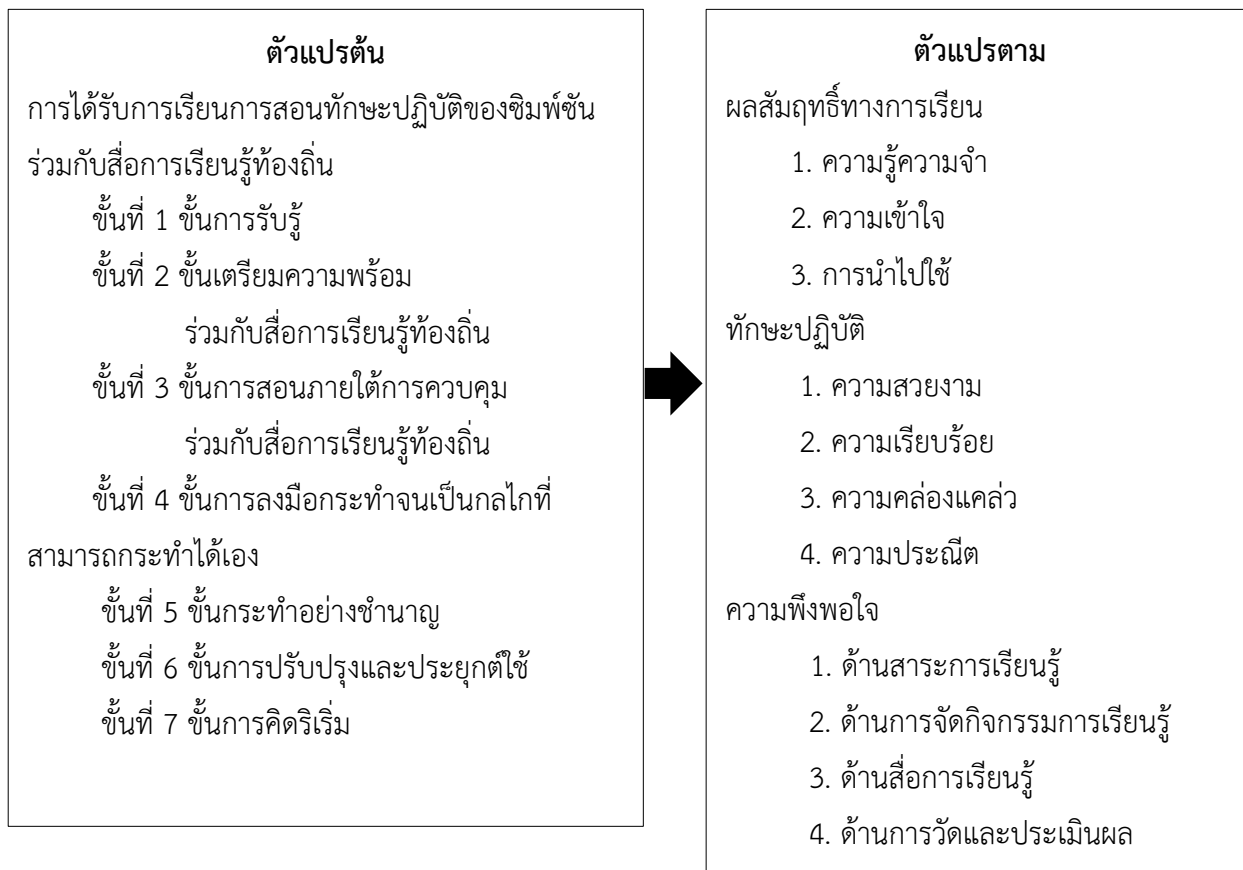
4. ทักษะปฏิบัติ เรื่องการร้อยมาลัย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการปฏิบัติของนักเรียนในการร้อยมาลัย โดยการประเมินตามแบบแผน ในเรื่องการร้อยมาลัยมาลัยตามแบบ ขั้นตอนการทำงานถูกต้อง คุณภาพของมาลัย ความคล่องแคล่ว และชิ้นงานตามแบบ

5. ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น โดยมี 5 ระดับ ประกอบด้วยด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งยางเปล จำนวน 17 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปรางหมู่ จำนวน 7 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งขี้หนัง จำนวน 6 คน รวม 30 คน

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ เรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนโรงเรียนที่อยู่ในบริเวณพัฒนธรรมการร้อยมาลัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งยางเปล จำนวน 17 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปรางหมู จำนวน 7 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งชิงหรง จำนวน 6 คน รวม 30 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ทดลองรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ เรื่องการร้อยมาลัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งยางเปล ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน

แบบแผนการวิจัย

เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Design) โดยดำเนินการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest -Posttest Design) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังแสดงในตารางที่ 1 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2538)

กลุ่ม	วัดผลก่อนทดลอง	ทดลอง	วัดผลหลังทดลอง
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

X หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ชันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่น เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง การร้อยมาลัย
4. แบบวัดความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 ระยะเวลาทดลอง ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562
- 1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์ชัน เรื่องการร้อยมาลัยโดยใช้แบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนและใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้อยมาลัยเพื่อประเมินความสามารถในการปฏิบัติทักษะปฏิบัติ ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาปฐมนิเทศ
- 1.3 เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) เรื่องการร้อยมาลัยไปทดสอบกับนักเรียน แล้วนำทักษะร้อยมาลัยไป

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทักษะปฏิบัติเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่น อยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องการร้อยมาลัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องการร้อยมาลัย ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันทั้ง 7 ขั้นตอน กระบวนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริง โดยเฉพาะในขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม ขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้รับความสนุกในการทดลองตัดกลีบมาลัยและร้อยมาลัยตามแบบต่าง ๆ ที่ครูได้สอนและฝึกเขียนผังแบบร้อยมาลัย ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง ขั้นนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนลงมือร้อยมาลัยตามผังแบบที่ผู้สอนได้ให้ผู้เรียนฝึกฝนก่อนหน้าทีละขั้นตอนจนเสร็จสิ้นกระบวนการร้อยมาลัยสามารถซักถามและขอคำแนะนำจากผู้สอนเมื่อมีข้อสงสัยนอกจากนี้นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วสามารถดูแลและให้คำแนะนำเพื่อนที่เรียนรู้ได้ช้าทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเกิดความสุขสนุกสนานที่จะเรียนรู้ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้มอบหมายให้ ผู้เรียนกระทำชิ้นงานเดิมซ้ำอีกครั้งให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญเป็นไปอัตโนมัติ ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะช่วยตรวจสอบชิ้นงานพร้อมให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของชิ้นงานพร้อมชมเชยผู้เรียนเมื่อร้อยได้ถูกต้องสวยงามและให้ผู้เรียนช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนรู้ได้ช้าจะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำรูปแบบการร้อยได้เร็วยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการร้อยมาลัยขึ้นต่อไปและภูมิใจในงานของตนเอง และขั้นการคิดริเริ่ม ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนสามารถเลือกออกแบบชิ้นงานโดยการนำลวดลายของมาลัยมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ตามความต้องการซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษและให้ผู้เรียนได้ออกแบบนำวัสดุชนิดอื่นมาร้อยมาลัยเพื่อให้เกิดความ

สนุกสนานในการเรียนมากขึ้น ในแต่ละสัปดาห์เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนจะต่อเนื่องกันเริ่มต้นจากง่ายไปยากตามลำดับในชั่วโมงเรียนผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ได้ช่วยเหลือกันในการรื้อมาลัยเกิดความภาคภูมิใจต่อผลงานของตนเองอีกทั้งยังสามารถต่อยอดความรู้ประกอบเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมในอนาคตได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตมุข ไซยศิริ (2561) ได้พัฒนาชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน เรื่องการรื้อลูกปัด กลุ่มชายรักการเรียนรู้อิสระสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอ่างแก้ว (จีบ ปานขำ) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเกษมณี พุกหน้า (2556) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันเสริมด้วยเทคนิคระดมสมองผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมถึง จำเนียร หาญชัยภูมิ (2554) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เรื่องการรื้อลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 การจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการปฏิบัติการรื้อมาลัยจากการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นพบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติงานเฉลี่ย เท่ากับ 12.08 คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 60.41 โดยคะแนนรวมของมาลัยแบบแพรวพสุทธิ์ ช่อมาลี ขวัญใจ อรอนงค์ และมาลัยสร้างสรรค์ ด้านการรื้อมาลัยมาลัยตามแบบของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.82 อยู่ในระดับดี, ด้านขั้นตอนการทำงานถูกต้องของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.24 ซึ่งอยู่ในระดับดี, ด้านคุณภาพของมาลัยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.28 ซึ่งอยู่ในระดับดี, ด้านความคล่องแคล่วของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.94 ซึ่งอยู่ในระดับดี และด้านชิ้นงานตามแบบของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.94 ซึ่งอยู่ในระดับดี ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติประดิษฐ์ชิ้นงานตามขั้นตอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน โดยเฉพาะในขั้นการกระทำอย่างชำนาญ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้มอบหมายให้นักเรียนทำชิ้นงานเดิมซ้ำอีกครั้งให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติ และด้วยความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อผู้เรียนได้รื้อมาลัย พร้อมทั้งแนะนำเพื่อนด้วยจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในการจดจำขั้นตอนการรื้อมาลัยและสามารถรื้อมาลัยออกมาได้ดีขึ้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนเองให้ดียิ่งขึ้นและประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ในขั้นนี้ผู้วิจัยช่วยตรวจสอบชิ้นงานพร้อมให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของชิ้นงานทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการรื้อมาลัยแบบต่อไป นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สนับสนุนให้ผู้เรียนที่รื้อมาลัยสำเร็จได้เร็วสอนเพื่อนที่เรียนรู้ช้าเพื่อเป็นการให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ที่มีอยู่เดิมและภูมิใจในงานของตนเอง และขั้นการคิดริเริ่ม เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้ว ผู้ปฏิบัติเริ่มเกิด

ความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการเมื่อผู้เรียนร้อยมาลัยจนเกิดความชำนาญ แล้วในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนนำลวดลายมาลัย มาออกแบบชิ้นงานทั้งขนาดและสีสันทนเองตามความต้องการ ผู้เรียนจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ และผู้เรียนสามารถนำวัสดุในรูปแบบอื่นมาร้อย ตามที่ได้เรียนรู้ไป ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตนเองเกิดเป็นผลงานที่น่าสนใจแปลกใหม่มากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตมุข ไชยศิริ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน เรื่องการวัดลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผลการประดิษฐ์ชิ้นงานของนักเรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติงานเฉลี่ย เท่ากับ 3.80 อยู่ในระดับดีมาก เช่นเดียวกับจำเนียร ทารชัยภูมิ (2554) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เรื่องการวัดลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน พบว่าทักษะการปฏิบัติงานเรื่องการวัดลูกปัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 รวมถึงเกษมณี พุกหน้า (2556) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน เสริมด้วยเทคนิคระดมสมองพบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.08 อยู่ในระดับดีมาก ดังนั้นผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ส่งผลให้การปฏิบัติงานของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ความพึงพอใจที่มีต่อ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ร่วมกับการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องการร้อยมาลัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.91 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.40 และระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่นักเรียนเกิดความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือด้านการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.99 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.82 ในแต่ละสัปดาห์เนื้อหาการเรียนการสอนจะต่อเนื่องกันเริ่มต้นจากง่ายไปหายากตามลำดับ ปริมาณเนื้อหาที่สอนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน และเนื้อหาที่สอนนั้นผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้ในอนาคต อันดับที่ 2 ได้แก่ด้านสื่อการ โดยสื่อประกอบด้วยวิดีโอที่ใช้สอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเห็นภาพกระบวนการร้อยมาลัย ได้อย่างชัดเจนรวมทั้งผลงานมาลัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้วทำให้นักเรียนมีแรงกระตุ้นที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น อันดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากการร้อยมาลัยเป็นการเรียนปฏิบัติที่สามารถต่อยอดความรู้ประกอบเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมในอนาคตได้ หลังจากนักเรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนและสามารถร้อยมาลัยได้แล้วนั้นนักเรียนที่สนใจสามารถรับงานไปแล้วนำส่งและรับค่าตอบแทน นอกจากนี้ยังมีนักเรียนบางส่วนที่สนใจการต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ผลงานพัฒนาจากที่เรียนรู้ไปด้วยกันนำวัสดุอื่นมาร้อยมาลัย เป็นชิ้นงานที่สวยงามและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น อันดับที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล โดยการวัดและประเมินผลดูจากความเข้าใจและการปฏิบัติกรร้อยมาลัยของนักเรียน ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึกดูแผนผังมาลัยและเขียนแผนผังมาลัยเลียนแบบตามตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจลวดลายและจดจำขั้นตอนในการร้อยได้ดียิ่งขึ้น และในการร้อยจะให้ผู้เรียนร่วมกันร้อยมาลัยเป็นกลุ่ม ทั้ง 5 ลวดลาย และจะทำการ

เก็บคะแนนการปฏิบัติในแต่ละสัปดาห์ทั้ง 5 แบบ ตามลำดับความยากเพื่อให้น่าสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับ กฎมูข ไซยศิริ (2561) วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของชิมพ์ชัน เรื่องการร้อยลูกปัด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอ่างแก้ว (จีบ ปานขำ) ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนมีระดับความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ ท้องถิ่น ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือการสอน วิดีโอ แผนผัง การร้อยมาลัยในการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียน และตัวผู้สอนเองที่ต้องศึกษาเนื้อหาบทเรียนเรื่อง การร้อยมาลัย ลงมือปฏิบัติ ซึ่งานก่อนเพื่อที่จะสามารถแนะนำผู้เรียนได้

1.3 ในการร้อยมาลัยเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะในการร้อย ดังนั้นการร้อยมาลัยแบบแรก ที่ให้ผู้เรียนร้อยจึงมีความสำคัญ ครูผู้สอนต้องคอยให้คำแนะนำชี้แนะผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน เมื่อผู้เรียน ร้อยตามไม่ทันให้มีการกลับทบทวนในผังแบบมาลัยในขั้นตอนที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ และในการร้อยมาลัยแบบ ต่อไปผู้เรียนเข้าใจในเรื่องการดูลายแบบการร้อยมาลัยก็จะง่ายขึ้น ผู้เรียนจะร้อยมาลัยได้เร็วขึ้น

1.4 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนโดยการแนะนำตัวอย่างการร้อยมาลัยที่ใช้วัสดุ อื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดเพื่อพัฒนาชิ้นงานการร้อยมาลัยของ ตนเองให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียน การสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ชุดกิจกรรม ชุดการสอน เป็นต้น

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชัน ร่วมกับสื่อการเรียนรู้ท้องถิ่นในเนื้อหาอื่น ๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ เป็นต้น

2.2 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันร่วมกับสื่อ การเรียนรู้ท้องถิ่น ไปใช้ในกลุ่มสาระอื่นนอกเหนือจากกลุ่มสาระศิลปะ เช่น สังคมศึกษา การงาน ภาษาไทย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนนุสสรณ์แห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนนุสสรณ์แห่งประเทศไทย.
- กฤตมุข ไซยศิริ. (2561). พัฒนาการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันเรื่องการร้อยลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอ่างแก้ว (จิบ ปานขำ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษมณี พุกหน้า. (2554). การจัดรูปแบบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันเสริมด้วยเทคนิคระดมสมองต่อทักษะปฏิบัติ ผลงานความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระงานประดิษฐ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- จำเนียร หาญชัยภูมิ. (2554). การจัดการเรียนรู้เรื่อง การร้อยลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดพัฒนาแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ทิตินา แชมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ. และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคและการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก
- วีรเทพ ปทุมเจริญวัฒนา. (2545). การศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี โดยสถานประกอบการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.